

Б.Н. Біль, к.м.н., кафедра отоларингології Національної медичної післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика; **А.С. Кушнір**, к.м.н.,
М.О. Овсянко, Медична група компанії «Адоніс»; **А.М. Назаренко**, Міський науково-практичний центр ендоскопічної риноларингології, м. Київ

Застосування препарату Деквадол для місцевого лікування запальних захворювань глотки

Запальне захворювання ротоглотки, що є одними з найпоширеніших у структурі патології ЛОР-органів, характеризуються певним сезонним підвищеннем частоти в осінньо-зимовий і весняний період. Це пов'язано зі зростанням циркуляції вірусів серед населення, особливо у великих містах, а також такими чинниками, як переохоложення, недостатньо повноцінне харчування, стресове навантаження, порушення режиму сну і відпочинку, втомлюваність, що знижують загальну опірність і реактивність організму і сприяють інвазії та розмноженню вірусних агентів у слизовій оболонці глотки.

Гострі вірусні катаральні фарингіти є найчастішою патологією глотки. Досить часто в запальному процесі, крім залньої стінки глотки, зачуваються мігдалини, тобто виникає гострий тонзилофарингіт. Відомо, що близько 70% гострих фарингітів мають вірусну етіологію (найчастіше зумовлені рино-, корона-, адено-вірусами, респіраторно-синцитіальним вірусом, вірусами грипу і парагрипу). Бактеріальні збудники представлені β-гемолітичним стрептококом групи А (БГСА) в 15–30% випадків захворювання у дітей і в 5–17% – у дорослих; приблизно в 10% випадків причинними патогенами є гриби і мікст-інфекція.

Реплікація вірусів у слизовій оболонці ротоглотки відбувається дуже швидко, адже період подвоєння їх популяції (репродукції) триває лише декілька хвилин. Уже в продромальному періоді гострій респіраторної вірусної інфекції (ГРВІ), коли хворий відчуває лише незначну сухість і першіння в горлі, а об'єктивні ознаки ще відсутні або виражені слабко (у вигляді ін'екції слизової оболонки чи локальної гіперемії м'якого піднебіння), кількість вірусів у зоні ураження зростає в геометричній прогресії. Унаслідок вірусної життєдіяльності руйнується велика кількість епітеліальних клітин з виділенням мукопілісаходів і інших речовин, що є поживним середовищем для розмноження бактеріальних мікроорганізмів. Тому вже в перші години гострого фарингіту, що виникає на тлі ГРВІ, відмічається зростання титрів умовно-патогенних бактерій у слизовій оболонці глотки. Цей процес особливо виражений, якщо ГРВІ розвивається на фоні хронічних запальних захворювань ротоглотки (як-от хронічний тонзилофарингіт), коли місцева резистентність слизової оболонки знижена через недостатній уміст лізоциму та секреторного IgA в складі глоткового слизу і синтетичного, а також з огляду на інші фактори

зникають через тиждень незалежно від прийому системних АБ, а ймовірність повторного звернення до лікаря з приводом запалення глотки в осіб, яким прийшли АБ, вища, ніж у тих, хто не застосовував таку терапію.

Найчастіше по рекомендації фахівців Академії отоларингології та хірургії голови і шиї (АО-ННС, США) вилікуванням є застосування АБ системної дії тільки в разі розвитку гострого тонзилофарингіту, спричиненого БГСА. Симптоми, що дозволяють запідозрити стрептококову інфекцію, включають перистисту горячку, озноб, нічну пітливість, чутливість лімfovузлів під час пальпації, тонзилофарингеальний ексудат, скарлатиноподібний висип, петехії на піднебінні та набряк мігдаликів. Пациєнти із симптомами, що свідчать про бактеріальну етіологію хвороби, мають пройти обстеження на стрептокок групи А за допомогою швидкого тесту визначення антигену, посіву з горла чи з використанням обох варіантів.

Сьогодні до препаратів, які використовуються для місцевого лікування запальних захворювань ротоглотки, висувають такі вимоги:

- широкий спектр антибактеріальної і протигрибкової активності;
- відсутність резистентності мікроорганізмів до діючої речовини препарату;
- тривала експозиція активних речовин (залежить від форми випуску препарату);
- здатність усувати біль;
- мінімальний ризик подразнювальної дії і системних побічних ефектів.

Не слід забувати, що застосування АБ системної дії супроводжується значним ризиком побічних ефектів. За даними Державного експертного центру, сьогодні в Україні саме АБ найчастіше зумовлюють розвиток побічних реакцій та ускладнень (алергійних, фармакотоксичних, імунобіологічних), частота яких досягає 25,9%. Лікування цими медикаментами особливо небезпечне в дитячому віці. В останніх дослідженнях показано, що часте курсове застосування системних АБ дітям перших років життя з ГРВІ порушує процес становлення повноцінного імунологічного захисту через затримку Т-хелперної відповіді. Остання сприяє виникненню повторних вірусних інфекцій у дитини. При цьому різко зростають імовірність розвитку полірезистентності бактеріальних збудників та алергізації організму. Профілактика ускладнень гострого катарального фарингіту при ГРВІ не є показанням для застосування АБ системної дії, ці заходи можуть застосовуватися лише при розвитку таких ускладнень. Згідно з результатами останніх досліджень, у 90% хворих симптоми катарального фарингіту

на гострій фарингіт основної групи, які отримували препарат Деквадол. За показником регресії біль в горлі пациенти основної групи навіть дещо впереджали учасників з першої контрольної групи, які приймали нестероїдний противипалітний препарат флубріпрофен. Водночас у хворих другої контрольної групи, яким було призначено декаметоксин, поступове полегшення спостерігалося переважно на 3–5-ту добу лікування.

У 12 пацієнтів із гострим фарингітом було відзначено порушення голосу (дисфонію) внаслідок придання катарального запалення гортані. У результаті використання препарату Деквадол лише в 3 осіб через збереження дисфонії виникала необхідність додаткового лікування у вигляді внутрішньогортанних вливань розчину АБ з гідрокортизоном.

Об'єктивним показником позитивної динаміки запального процесу в ротоглотці є зниження патогенної умовно-патогенnoї мікрофлори ротоглотки. При цьому у віддаленому періоді (спостереження через 1 місця після лікування) показаннями для застосування системних АБ є:

Як свідчать результати бактеріологічного дослідження, застосування препарату Деквадол забезпечує елімінацію багатьох представників умовно-патогенної мікрофлори ротоглотки. При цьому у віддаленому періоді (спостереження через 1 місця після лікування) показаннями для застосування системних АБ є:

Продовження на стор. 46.

Б.Н. Біль

В.К. Татченко (2004), алергічну налаштованість дитячого організму найчастіше потенціює низка АБ, які призначаються при гострих респіраторних інфекціях без певних показань.

З урахуванням вищесказаного при неускладнених формах гострих катаральних фарингітів і тонзилофарингітів на фоні ГРВІ переважає надається препаратам місцевої дії. Їх умовно поділяють на 6 груп: місцеві АБ, антисептики, імуноокоректори, місцеві анестетики, протизапальні препарати і гомеопатичні ліки. Ці засоби випускаються у вигляді розчинів для полоскання, спреїв і таблеток для розмоктування.

Сьогодні до препаратів, які використовуються для місцевого лікування запальних захворювань ротоглотки, висувають таку вимогу:

- широкий спектр антибактеріальної і протигрибкової активності;
- відсутність резистентності мікроорганізмів до діючої речовини препарату;
- тривала експозиція активних речовин (залежить від форми випуску препарату);
- здатність усувати біль;
- мінімальний ризик подразнювальної дії і системних побічних ефектів.

Нині відповідно до рекомендацій фахівців Академії отоларингології та хірургії голови і шиї (АО-ННС, США) вилікуванням є застосування АБ системної дії тонзилофарингеальним ексудатом, скарлатиноподібним висипом, петехіями на піднебінні та набряком мігдаликів. Пациєнти із симптомами, що свідчать про бактеріальну етіологію хвороби, мають пройти обстеження на стрептокок групи А за допомогою швидкого тесту визначення антигену, посіву з горла чи з використанням обох варіантів.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 мг) і зневільняльний складник – дібуканін гідрохлорид (0,03 мг). Як бактерицидний агент декаметініум хлорид має широкий спектр дії та полегшує біль в горлі.

Останнім часом заслуженою популярністю користуються комбіновані лікарські препарати для місцевого застосування, які містять як антисептик (стіотропна терапія), так і зневільняльний компонент (симптоматичне лікування). Одним із таких засобів є Деквадол у формі таблеток для розмоктування. Це комбінований лікарський препарат, що містить протимікробну речовину – декаметініум хлорид (0,25 м

**Б.Н. Біль, к.м.н., кафедра отоларингології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика; А.С. Кушнір, к.м.н.,
М.О. Овсієнко, Медична група компанії «Адоніс»; А.М. Назаренко, Міський науково-практичний центр ендоскопічної риноларингології, м. Київ**

Застосування препарату Деквадол для місцевого лікування запальних захворювань глотки

Продовження. Початок на стор. 44.

Проведені імунологічні дослідження в деяких пацієнтів показали, що у змівах ротоглотки на третю-четверту добу після прийому препарату Деквадол відмічалося збільшення частоти завершеного фагоцитозу, зберігалися на достатньому рівні концентрації секреторного імуноглобуліну A, лізоциму, інтерферону. На нашу думку, це пояснюється збільшенням продукції слизи з її захисними факторами під впливом розсмоктування таблеток Деквадол.

Запальний процес у ротоглотці переважно супроводжується вираженим більовим синдромом. Як показали результати дослідження, застосування лише місцевих антисептичних засобів (декаметоксин) не забезпечує швидкого зменшення більових відчуттів і фарингеального комфорту, що вимагає додаткового призначення засобів із знеболювальним впливом. Однак використання нестероїдних протизапальних засобів (як системної, так і місцевої дії, окрема флуорбіпрофену), має часові і вікові обмеження; до того ж ці медикаменти не реалізують протимікробний вплив.

На сучасному етапі все частіше перевага надається лікарським засобам, які містять у своєму складі антисептичний і знеболювальний компоненти. Застосування комбінованого місцевого препарату, яким є Деквадол, дозволяє уникнути використання кількох лікарських

засобів у хворих на запальні захворювання глотки, що підвищує економічність терапії. Переваги препарату Деквадол порівняно з іншими засобами зумовлені ефектами його компонентів, а саме активністю дієвого протимікробного чинника (деквалінію хлориду) і результативною знеболювальною дією дібукаїну гідрохлориду.

Таким чином, результати обстеження хворих на гострий фарингіт показують, що вже в перші години прийому препарату Деквадол відбувається значне зниження інтенсивності основних симптомів захворювання. Це пояснюється

вираженим знеболювальним і антисептичним впливом лікарського засобу, що забезпечує усунення запалення і, як наслідок, покращення якості життя пацієнта. При цьому відмінні і хороши результати лікування зафіксовано в усіх обстежених хворих. У всіх пацієнтів спостерігалася хороша переносимість препарату Деквадол. Жодних побічних ефектів та ускладнень терапії не зареєстровано, що свідчить про високий профіль безпеки цього лікарського засобу. Деквадол є ефективним і безпечним засобом для раціонального місцевого антибактеріального лікування хворих

на запальні захворювання слизової оболонки глотки.

Висновки

1. Запалення слизової оболонки глотки найчастіше зумовлене вірусною інфекцією, яка створює умови для швидкого розмноження патогенної і умовно-патогенної бактеріальної мікрофлори. Тому використання препарату Деквадол показане при гострих вірусних катаральних фарингітах і тонзиллофарингітах з метою попередження розвитку бактеріальних ускладнень.

2. Препарат Деквадол характеризується вираженим антибактеріальним впливом на збудників запальних захворювань ротоглотки і при цьому не викликає явищ дисбактеріозу. Його застосування дає змогу уникнути необґрунтованого використання у хворих на гострі фарингіти системних АБ з їх можливими побічними впливами, розвитком антибіотикорезистентності. У разі необхідності системної антибактеріальної терапії при гострих тонзилітах Деквадол можна застосовувати одночасно з АБ як комбінований місцевий протимікробний і знеболювальний засіб, прийом якого може значно покращити якість життя пацієнта.

3. Висока ефективність, швидкий і тривалий знеболювальний вплив, зручна форма застосування, що забезпечує тривалу експозицію активних лікарських речовин на слизовій оболонці глотки, високий профіль безпеки дозволяють розглядати препарат Деквадол як засіб першої лінії для терапії запальних захворювань глотки і дають підстави рекомендувати його до широкого застосування у хворих із цією патологією.

Список літератури знаходиться в редакції.

Таблиця. Характеристика мікрофлори ротоглотки у хворих на гострий фарингіт

Вид мікроорганізмів	Частка хворих, у яких було виділено штами мікроорганізмів, %					
	Основна група	1-ша контрольна група	2-га контрольна група	До лікування	Після лікування	До лікування
<i>S. aureus</i>	32,8	немає зростання*	30,6	10,2	29,1	4,1
<i>S. epidermidis</i>	16,3	3,6	18,4	8,1	16,7	8,3
<i>K. pneumoniae</i>	12,7	немає зростання	14,3	немає зростання	12,5	немає зростання
<i>E. faecalis</i>	14,5	немає зростання	12,2	немає зростання	14,6	немає зростання
<i>E. coli</i>	10,9	немає зростання	10,2	немає зростання	12,5	немає зростання
<i>H. influenzae</i>	5,5	немає зростання	6,1	4,1	немає зростання	немає зростання
<i>C. albicans</i>	7,3	немає зростання	немає зростання	немає зростання	8,3	6,2

Примітка: * кількість популяцій мікроорганізмів значно нижча за критичний рівень або має місце повна відсутність зростання колоній.

НОВИНИ МОЗ

Міжнародний день онкохворої дитини – день суспільної підтримки

15 лютого – Міжнародний день онкохворої дитини. Його основна мета – покращити інформування суспільства про проблеми дитячих онкологічних захворювань, нагадати, що дитячий рак може бути виліковний і що кожен маленький пацієнт має право на найкраще та своєчасне лікування і догляд. Це день суспільної підтримки та допомоги тим, хто цього потребує.

У всьому світі дитяча онкологія – особлива галузь медицини. Організація цієї служби – індикатор зрілості суспільства.

В Україні щороку реєструють близько 1200 нових випадків онкологічних захворювань у дітей. Завдяки впровадженню сучасних підходів до лікування понад 70-80% дитячих онкологічних захворювань виліковні, однак Україна важливо діагностувати онкохворобу на ранній стадії.

Забезпечення сучасного рівня медичної допомоги дітям зі злойкісними новоутвореннями є прорітетним завданням для держави.

У 2017 р. для закупівлі лікарських засобів та медичних виробів для лікування дітей з онкологічними та онкогематологічними захворюваннями збільшили фінансування до 558 млн грн.

Централізована закупівля лікарських засобів та виробів медичного призначення, у тому числі найважливіших препаратів супроводу, для лікування дітей зі злойкісними новоутвореннями дасть змогу забезпечити сучасний рівень програмної хіміотерапії та позитивно вплинути на показник 5-річної виживаності.

Дитячий рак, як правило, починається з неочевидних ознак і симптомів, тому батькам потрібно бути уважними до змін, що виникають у дитини.

Основними тривожними симптомами є:

- тривала і безпричинна втрата ваги;
- часті головні болі, що супроводжуються ранковим блюванням;
- набряки, постійні болі в кістках, суглобах, у ділянці спини або в ногах;
- ущільнення в ділянці живота, шиї, грудей, таза або пахв, збільшення лімfovузлів;
- поява синів на тілі або висипу на шкірі;
- часті інфекційні захворювання;
- біляста смужка за зініцею в оці дитини;
- постійна нудота або блювання без нудоти;
- постійна втома і помітна блідість шкіри;
- видимі раптові зміни у фізичному стані дитини, які не зникають;
- періодичне або постійне підвищення температури тіла без очевидних причин.

Якщо помітили в дитині один або кілька таких симптомів, варто негайно звернутися до педіатра і здати аналіз крові.

За інформацією прес-служби МОЗ України